

РЕШЕНИЕ

№ 4900

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5000** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на М. С. Я. срещу Решение от 29.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав по НАХД № 22390 по описа за 2012г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 559/16.01.2012г., издадено от началник АНД, Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи. /СДВР/. С последното на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева по чл.177, ал.1, т.2, предл.2-ро от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и необоснованост. Намира, че при съставяне на акта за установяване на нарушението и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, посочени в чл.36-46 и чл.52-58 ЗАНН, тъй като не са описани пълно и точно нарушението, мястото на извършване, обстоятелствата, при които е извършено, а и налице е според него, несъответствие между описанието в АУАН и НП. Предвид тези нарушения се твърди, че съдът неправилно е приел, че обстоятелствата, свързани с извършването на административното нарушение са безспорно доказани и неправилно

приложил разпоредбата на чл.189, ал.2 ЗДвП, тъй като ако актът не е редовно съставен той не се ползва с доказателствена сила. Претендира отмяната на обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът редовно и своевременно призован, не се явява. Постъпила е писмена защита от процесуалния му представител адв.А., която поддържа направеното с касационната жалба, искане.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно и своевременно призован, не изпраща представител и не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено, че на 04.01.2012г., около 23.00 часа, М. С. Я. управлявал лек автомобил „Мазда” с рег. [рег.номер на МПС] , като се движел в [населено място] по [улица], с посока от [улица]към [улица]. При извършена полицейска проверка в посочения участък - пред № 1 на булеварда, същият не представил свидетелство за управление на МПС, като след извършена справка е установено, че същото му е отнето. СУМПС на жалбоподателя е било отнето поради отнемане на всички контролни точки, за което е издадена ЗППАМ № 173836/30.11.2007г., като на 07.02.2011г. той е подал заявление-декларация за изгубено/откраднато СУМПС. За извършеното нарушение бил съставен АУАН № 559 от същата дата, в присъствието на свидетел и въз основа на него на 16.01.2012г. било издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установеното от фактическа страна и анализа на приобщените по делото доказателства, включително свидетелските показания на св.К. – актосъставител, въззивната инстанция е обосновала извода, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни по смисъла на закона лица и съдържат изискуемите реквизити. Ясно е описано извършеното административно нарушение от фактическа страна, като правилно е посочена правната му квалификация. Приел за неоснователни изложените във въззивната жалба доводи за липса на достатъчно описание на обстоятелствата на нарушението, тъй като и в акта и в НП са изложени необходимите факти, които описват от фактическа страна съставомерните елементи на нарушението, което се твърди, че е извършено. Съдът приел, че правната квалификация, която е дадена на нарушението, се явява правилна, доколкото посочената разпоредба въвежда правилото, че водачът трябва да притежава съответно свидетелство - т.е. конкретизира какво обуславя правоспособността, което кореспондира и със съставомерните фактически обстоятелства на нарушението, въведени в НП. От субективна страна приел, че деянието е извършено умишлено, тъй като нарушителят е съзнавал, че не притежава необходимата правоспособност за водач и въпреки това е управлявал МПС. Въз основа на тези изводи обосновал

заключение за правилно приложение на съответната материална разпоредба и определяне на размера на наложената глоба, с оглед наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства - извършени множество предходни нарушения по ЗДвП и потвърдил обжалваното наказателно постановление.

Така постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от касационната инстанция в настоящия ѝ състав.

По делото безспорно е установено, че на 04.01.2012г. касаторът М. С. Я. е управлявал лек автомобил без да притежава правоспособност за това и необходимото удостоверяващо я свидетелство. Съгл. чл.150а, ал.1 ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Съгласно чл.157, ал.4 ЗДвП при загубване на всички контролни точки водачът губи придобитата правоспособност и е длъжен сам да предаде свидетелството си в КАТ или съответно същото да му бъде иззето, ако не стори това съгл. чл.171, т.4 ЗДвП. В случая по делото е установено, че жалбоподателят е загубил всички контролни точки, поради което е издадена заповед за изземването на неговото свидетелство и във връзка с това той е подал заявление-декларация, с което под страх от наказателна отговорност е декларирал, че свидетелството е откраднато, изгубено или унищожено. С факта на управление на лекия автомобил без да притежава необходимия валиден документ, обуславящ по смисъла на закона правоспособност на водача, безспорно се установява извършването на нарушение по чл. 150а, ал.1 ЗДвП.

Съдът намира за неоснователни възраженията за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, посочени в чл.36-46 и чл.52-58 ЗАНН. В АУАН, чието съдържание е възпроизведено в наказателното постановление, е описано извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, посочени са датата и мястото на извършване. Предвид това, като редовно съставен и с оглед разпоредбата на чл.189, ал.2 ЗДвП актът за установяване на административното нарушение се ползва с доказателствена сила.

Предвид изложеното, като извърши проверка на обжалвания акт на посочените в касационната жалба основания и на всички основания по чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и като такова намира, че следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състава по НАХД № 22390 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.